

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 13.10.2008
KOM(2008) 640 v konečném znění

2008/0194 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o přeshraničních platbách ve Společenství

(Text s významem pro EHP)

(předložena Komisí)

{SEC(2008) 2598}

{SEC(2008) 2599}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh nařízení, kterým se nahrazuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 o přeshraničních platbách v eurech, je výsledkem přezkumu, který Komise prováděla od roku 2005.

Cílem této iniciativy je nahradit stávající nařízení v zájmu jeho přizpůsobení vývoji trhu (vznik jednotné oblasti pro platby v eurech), zvýšení ochrany práv spotřebitelů a poskytnutí přiměřeného právního rámce pro rozvoj moderního a účinného platebního systému v EU. Usiluje rovněž o sladění definic a znění nařízení č. 2560/2001 se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu.

Celkovým cílem přezkumu nařízení je dosáhnout vnitřního trhu pro platební služby v eurech, na němž existuje účinná hospodářská soutěž a kde se nerozlišuje mezi přeshraničními a vnitrostátními platbami, a tak zajistit značné úspory a výhody pro celé evropské hospodářství.

Obecné souvislosti

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 o přeshraničních platbách v eurech vstoupilo v platnost dne 31. prosince 2001. V současnosti se vztahuje na převody, výběry hotovosti z bankomatu a elektronické platby (včetně plateb kartou) v eurech až do částky 50 000 EUR. Zaručuje, že pokud spotřebitel provádí přeshraniční platbu v eurech, náklady na tuto platbu jsou stejné jako v případě odpovídající platby v eurech provedené uvnitř jeho vlastního členského státu.

Nařízení skutečně snížilo poplatky za přeshraniční platební transakce v eurech na úroveň vnitrostátních poplatků a podnítilo evropské odvětví plateb, aby v celé EU vybudovalo platební infrastrukturu, která je nezbytná pro vytvoření jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA). Toto nařízení lze proto považovat za začátek SEPA.

Podle článku 8 tohoto nařízení musí Komise vyhotovit zprávu o jeho uplatňování a popřípadě předložit návrhy změn. Zpráva Komise KOM(2008) 64 ze dne 11. února 2008 dospěla k závěru, že je nutno navrhnout řadu změn nařízení s cílem odstranit tyto nedostatky zjištěné při přezkumu:

- nutnost rozšířit zásadu rovnosti poplatků na inkaso, aby mezi jednotlivými platebními prostředky byly zajištěny rovné podmínky a aby se zamezilo narušení cílů tohoto nařízení tím, že se zásada rovnosti poplatků nevztahuje na všechny elektronické platební prostředky fungující na přeshraničním základě;
- problémy spojené s vymáháním dodržování kvůli neexistenci určených vnitrostátních příslušných orgánů a subjektů pro mimosoudní zjednání nápravy v případě sporů souvisejících s nařízením;

- narušení vnitřního platebního trhu zapříčiněné rozdílnými oznamovacími povinnostmi pro účely statistiky platební bilance a nejednoznačnou oblastí působnosti článku o oznamování pro účely platební bilance.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Jelikož by navrhované změny nařízení č. 2560/2001 zcela změnily, navrhuje se toto nařízení zrušit a nahradit je novým nařízením. Nařízení č. 2560/2001 ve stávající podobě neřeší výše popsané problémy. Definice a znění nařízení č. 2560 se mimoto liší od definic a znění použitých ve směrnici 2007/64/ES a to by mohlo vést k problémům z hlediska právní jednotnosti.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Cíle návrhu jsou v souladu s politikami a cíli Unie. Za prvé, zlepší fungování evropského trhu pro platební služby. Za druhé, široce podporují ostatní politiky EU, zejména spotřebitelskou politiku (vyrovnáním a snížením poplatků za přeshraniční a vnitrostátní platby ve prospěch spotřebitelů) a politiku hospodářské soutěže vytvořením rovných povinností, práv a příležitostí pro všechny účastníky trhu a usnadněním přeshraničního poskytování platebních služeb, což zvýší úroveň hospodářské soutěže. Jsou v souladu se zásadami lepší právní úpravy a snižování administrativní zátěže. Usnadněním hospodářských transakcí v EU přispějí rovněž k dosažení širších cílů lisabonské agendy, tj. k podpoře hospodářského růstu a zaměstnanosti.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

V červnu 2005 byl zahájen průzkum týkající se dopadů nařízení č. 2560/2001 a souvisejících záležitostí. Tento průzkum zahrnoval orgány členských států, finanční instituce, obchodní sdružení a organizace spotřebitelů ve všech členských státech EU. Za ním následovaly veřejné konzultace k znění nařízení č. 2560/2001 a možným změnám (říjen–prosinec 2005).

Komise prováděla pravidelné konzultace za účasti členských států, Evropské centrální banky, finančních institucí, organizací spotřebitelů a ostatních sociálních a hospodářských partnerů. Pravidelně byly informovány a konzultovány (zejména v prosinci 2007, březnu a červnu 2008) oba poradní výbory pro maloobchodní platby (skupina odborníků na platební systémy zastupujících trh a skupina vládních odborníků na platební systémy).

Otázky týkající se výkaznictví pro účely platební bilance byly projednávány na řadě fór. K nim patřil Výbor pro měnovou a finanční statistiku a pro statistiku platební bilance, pracovní skupina Eurostatu pro platební bilanci a společná pracovní skupina na vysoké úrovni pro používání údajů o platbách pro statistiku platební bilance, kterou zřídila Evropská centrální banka (září 2007–leden 2008). Tato záležitost byla nadnesena rovněž při dvoustranných jednáních se zástupci národních centrálních bank

členských států a s odvětvím platebních služeb (Evropská rada pro platby).

V březnu 2008 byl orgánům (sestavovatelům platební bilance) 27 členských států zaslán dotazník se žádostí, aby posoudily dopad možných změn na oznamovací povinnosti pro účely platební bilance, aby uvedly své budoucí plány týkající se shromažďování statistických údajů a poskytly odhady nákladů, pokud by se změny jevily jako nutné.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Všechny zúčastněné strany široce podpořily jmenování příslušných orgánů a subjektů pro mimosoudní zjednávání nápravy pro řešení sporů souvisejících s nařízením. Rozšíření zásady rovnosti poplatků na inkaso uvítaly členské státy a organizace spotřebitelů a uznala většina zástupců odvětví plateb. Záměr Komise řešit otázku oznamovacích povinností pro účely statistiky platební bilance, které jsou založeny na platbách, vše přijaly banky a uznala většina členských států. Malá menšina členských států vyjádřila své výhrady k tomuto návrhu. Tyto obavy byly analyzovány v posouzení dopadů.

Diskuse, reakce a písemné příspěvky zúčastněných stran sloužily jako základ pro analýzu předloženou ve dvou dokumentech Komise: pracovním dokumentu útvarů Komise o dopadech nařízení č. 2560/2001 na bankovní poplatky u vnitrostátních plateb (prosinec 2006, SEK(2006) 1783) a ve zprávě o uplatňování nařízení č. 2560/2001 (únor 2008, KOM(2008) 64). Posledně uvedený dokument obsahoval závěr, že je nutno navrhnout změny nařízení č. 2560/2001 s cílem reagovat na zjištěné problémy.

Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

Posouzení dopadů

Komise provedla posouzení dopadů uvedené v pracovním programu.

Posouzení dopadů se zabývá třemi hlavními záležitostmi, které byly ve zprávě Komise o uplatňování nařízení č. 2560/2001 z února 2008 uvedeny jako problémy. Těmito záležitostmi jsou: nutnost rozšířit oblast působnosti nařízení na inkaso, oznamovací povinnosti pro účely statistiky platební bilance uložené v případě přeshraničních transakcí a neexistence příslušných orgánů a subjektů pro mimosoudní zjednání nápravy pro záležitosti související s nařízením, včetně stížností spotřebitelů.

Příslušné možnosti, co se týká rozšíření oblasti působnosti na inkaso, jsou tyto: 1. nerozšířit oblast působnosti nařízení na inkaso; 2. podpořit samoregulaci odvětví a/nebo doporučit regulační opatření členských států a 3. vydat právní předpisy k rozšíření oblasti působnosti nařízení.

V případě možnosti č. 3 by v souladu se závěry hodnotící zprávy byly ceny účtované za vnitrostátní a přeshraniční inkaso ve všech členských státech stejné. Spotřebitelé by byli chráněni před možnou diskriminační tvorbou cen za přeshraniční inkaso. Evropským podnikům by to přineslo ještě větší prospěch, jelikož podniky vystupují

rovněž jako příjemci. V důsledku vyrovnání cen by náklady na platební transakce byly pro podniky stejné bez ohledu na umístění plátce.

Možnosti spojené s výkaznictvím pro účely platební bilance jsou: 4. zachování stávající prahové hodnoty pro osvobození poskytovatelů služeb z podávání zpráv o platebních transakcích s částkou nižší než 12 500 EUR; 5. vytvoření dobrovolné dodatečné nepovinné služby Společenství v rámci SEPA, která by umožnila nadále shromažďovat statistické údaje ze zúčtování; 6. podpora dobrovolných úprav ze strany členských států a 7. řešení problémů týkajících se výkaznictví pro účely platební bilance prostřednictvím právních předpisů s třemi dílčími možnostmi: 7a. zvýšení prahové hodnoty pro vynětí na 50 000 EUR; 7b. zrušení oznamovacích povinností pro účely platební bilance založených na zúčtování, které jsou uloženy poskytovatelům platebních služeb, a 7c. zvýšení prahové hodnoty pro vynětí na 50 000 EUR a v druhé fázi do ledna 2012 zrušení oznamování pro účely platební bilance založeného na zúčtování.

V případě upřednostňované možnosti politiky, možnosti 7c, by se náklady na platby snížily v maximálním možném rozsahu a nedocházelo by k administrativnímu rozlišování mezi vnitrostátními a přeshraničními platbami. Z hlediska hospodářské soutěže by bylo dosaženo rovných podmínek pro poskytovatele platebních služeb. Usnadnilo by se využívání přeshraničních platebních služeb. Požadavky na platební bilanci by se zrušily postupně po počáteční fázi, během níž by se zvýšila prahová hodnota pro oznamování. To by sestavovatelům platebních bilancí umožnilo, aby postupně přizpůsobili své metody sběru dat potřebným změnám, což by snížilo dopad na kvalitu statistik platební bilance na nejnižší možnou míru.

Možnosti spojené s příslušnými orgány a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy jsou tyto: 8. nejmenovat příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy a 9. jmenovat příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy, aby se zabývaly problémy souvisejícími s nařízením.

V případě možnosti č. 9, která je upřednostňovanou možností politiky, by členské státy musely uvést, které příslušné orgány odpovídají za správné uplatňování nařízení na vnitrostátní úrovni. Spotřebitelé a podniky by mohli omezit právní náklady na zásah soudních orgánů a urychlit řešení sporů týkajících se plateb prostřednictvím arbitráže a zprostředkování.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Návrh mění znění všech stávajících ustanovení nařízení č. 2560/2001. Mimoto navrhuje:

- rozšířit zásadu rovnosti poplatků za přeshraniční a odpovídající vnitrostátní platby na inkaso;
- do 1. ledna 2012 postupně zrušit oznamovací povinnosti pro účely statistiky platební bilance, které jsou uloženy poskytovatelům platebních služeb;

- požádat členské státy, aby jmenovaly příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy v zájmu efektivního řešení stížností a sporů týkajících se tohoto návrhu.

Právní základ

Čl. 95 odst. 1 Smlouvy o ES.

Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Společenství.

Členské státy nemohou dostatečným způsobem dosáhnout cílů návrhu z těchto důvodů:

Přeshraniční platby v eurech vyžadují přístup zahrnující celé Společenství, jelikož platná pravidla a zásady musí být ve všech členských státech stejné, aby bylo dosaženo právní jistoty a rovných podmínek pro všechny účastníky evropského platebního trhu. Členské státy mají k dosažení stejných výsledků k dispozici méně účinné nástroje. Alternativou by byl systém dvoustranných dohod, bylo by však obtížné a časově náročné vyjednat takovéto dohody se všemi členskými státy a rovněž provádění by bylo nákladné a složité.

Cílů návrhu lze lépe dosáhnout opatřeními přijatými na úrovni Společenství, a to z těchto důvodů:

Opatření na úrovni Společenství zaručí úplnou harmonizaci předpisů ve všech členských státech, a zejména odstraní zbývající překážky pro přeshraniční platby na úrovni členských států, například oznamovací povinnosti pro účely platební bilance. Hlavního cíle spočívajícího ve snížení nákladů na přeshraniční platby je možno dosáhnout nejlépe na úrovni EU.

Mezi zúčastněnými stranami (zejména členskými státy a odvětvím plateb) panuje obecná shoda, že stanovených cílů politiky je možno dosáhnout nejúčinněji opatřeními přijatými na úrovni Společenství.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Tento návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů. Umožňuje, aby členské státy rozhodly o jmenování příslušných orgánů a subjektů pro mimosoudní zjednání nápravy a aby popřípadě využily stávajících subjektů, pokud to považují za vhodné. Co se týká statistického výkaznictví, členské státy mohou rozhodnout o alternativním způsobu shromažďování údajů pro účely platební bilance, který nahradí výkaznictví založené na zúčtování.

Cílem návrhu je snížit dopad změn na vnitrostátní orgány, hospodářské subjekty a občany na nejnižší možnou míru. Za účelem snížení nákladů mohou členské státy

využít stávající správní struktury a subjekty. Zrušení výkaznictví pro účely platební bilance založeného na zúčtování ve prospěch jiných způsobů shromažďování údajů by pro společnosti v dotčených členských státech mělo znamenat značné snížení nákladů na statistické výkaznictví. Vyrovnání poplatků spojených s vnitrostátním a přeshraničním inkasem by nemělo zvýšit finanční nebo administrativní zátěž zúčastněných stran.

Volba nástrojů

Navrhované nástroje: nařízení.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z těchto důvodů:

Tento návrh má nahradit stávající nařízení. V této souvislosti a v zájmu dosažení co nejúplnější harmonizace (aniž by byla zapotřebí vnitrostátní prováděcí opatření) je vhodné využít právní formu nařízení rovněž v případě tohoto návrhu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5. DALŠÍ INFORMACE

Zjednodušení

Návrh umožňuje zjednodušení právních předpisů a zjednodušení správních postupů pro soukromé osoby.

Sladění znění navrhovaného nařízení se směrnicí 2007/64/ES by mělo zajistit právní jednotnost a zvýšit jasnost mezi oběma právními předpisy týkajícími se plateb, a tak zjednodušit právní rámec.

Očekává se, že postupné zrušení oznamovacích povinností pro účely platební bilance založených na zúčtování sníží administrativní zátěž uloženou poskytovatelům platebních služeb ve 12 členských státech dotčených tímto návrhem o 300–400 milionů EUR ročně. Z odhadů uvedených v posouzení dopadů a zkušeností členských států, které již upustily od tohoto způsobu vykazování, vyplývá, že se pro společnost významně sníží náklady na oznamování, budou-li zavedeny alternativní způsoby sběru statistických údajů. Podle odhadů Evropské komise a s přihlédnutím ke všem základním předpokladům a výhradám použitého nákladového modelu by se pro společnosti ve 12 členských státech náklady na statistické výkaznictví snížily z 600–800 milionů EUR ročně na 75–150 milionů EUR ročně. Na úrovni jednotlivých členských států by bylo možno náklady společnosti na výkaznictví snížit v průměru troj- až čtyřnásobně.

Zrušení platných právních předpisů

Přijetí návrhu povede ke zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001.

Přezkum / revize / ustanovení o skončení platnosti

Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu.

Evropský hospodářský prostor

Navrhovaný akt se týká EHP, a proto by jeho oblast působnosti měla být rozšířena i na Evropský hospodářský prostor.

Podrobné vysvětlení návrhu

Níže uvedené stručné shrnutí má usnadnit rozhodovací proces uvedením rozdílů mezi tímto návrhem a stávajícím nařízením č. 2560/2001. V důsledku změn definic se změnilo znění všech článků. Jejich podstata však zůstává do velké míry stejná s výjimkou tří hlavních výše uvedených změn.

Článek 1 – předmět a oblast působnosti – vychází z článku 1 nařízení č. 2560/2001. Mimoto obsahuje odkaz na možné použití nařízení na jiné měny než euro.

Článek 2 – definice – rozšiřuje oblast působnosti definice „přeshraničních plateb“ na inkaso. Ostatní definice jsou sladěny s definicemi použitými ve směrnici 2007/64/ES.

Článek 3 – poplatky za přeshraniční platby – přizpůsobuje článek 3 nařízení č. 2560/2001 novým definicím. Poskytovatelé platebních služeb mají výslovnou povinnost vždy vyhledat odpovídající platbu.

Článek 4 – usnadnění plateb – pozměňuje článek 5 nařízení č. 2560/2001 s přihlédnutím k rozšířené oblasti působnosti tohoto návrhu.

Článek 5 – oznamování pro účely platební bilance – nahrazuje článek 6 nařízení č. 2560/2001. Zavádí lhůtu, v níž mají členské státy zrušit oznamovací povinnosti pro účely platební bilance založené na zúčtování.

Články 6, 7 a 8 – příslušné orgány, postupy pro vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy – jsou nové. Ukládají členským státům povinnost zřídit příslušné orgány, postupy pro vyřizování stížností a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy s cílem zajistit soulad s nařízením. Rovněž od nich vyžadují, aby Komisi informovaly o těchto opatřeních.

Článek 9 – spolupráce – je nový. Umožňuje spolupráci mezi příslušnými orgány a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy při řešení přeshraničních sporů.

Článek 10 – sankce – nahrazuje článek 7 nařízení č. 2560/2001. Požaduje rovněž, aby členské státy Komisi poskytl informace o sankcích.

Článek 11 – použití na měny mimo eurozónu – nahrazuje druhou část článku 9 nařízení č. 2560/2001. Obsahuje rovněž ustanovení o ochraně předchozího stavu pro členské státy, které již nařízení uplatňují na své měny.

Článek 12 – ustanovení o přezkumu – nahrazuje podobné ustanovení v článku 8

nařízení č. 2560/2001.

Článek 13 – zrušení – je nový. Zrušuje nařízení č. 2560/2001.

Článek 14 – vstup v platnost – nahrazuje první část článku 9 nařízení č. 2560/2001.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o přeshraničních platbách ve Společenství

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 95 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro řádné fungování vnitřního trhu a v zájmu usnadnění přeshraničního obchodu ve Společenství je nezbytné, aby poplatky za přeshraniční platby v eurech byly stejné jako poplatky za odpovídající platby uvnitř členského státu. Tuto zásadu stanovilo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ze dne 19. prosince 2001 o přeshraničních platbách v eurech⁵, jež se vztahuje na přeshraniční platby v eurech a švédské koruně až do výše 50 000 EUR.
- (2) Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o uplatňování nařízení (ES) č. 2560/2001 o přeshraničních platbách v eurech, přijatá dne 11. února 2008⁶, potvrdila, že uplatňování nařízení (ES) č. 2560/2001 účinně snížilo poplatky za přeshraniční platební transakce v eurech na úroveň vnitrostátních poplatků a podnítilo evropské odvětví plateb, aby vynaložilo potřebné úsilí k vybudování platební infrastruktury v celém Společenství.
- (3) Ve zprávě byly zkoumány praktické problémy objevující se při provádění nařízení (ES) č. 2560/2001. Závěrem byla navržena řada změn uvedeného nařízení s cílem odstranit problémy zjištěné při přezkumu. Tyto problémy se týkají narušení vnitřního

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ Úř. věst. C , , s. .

⁴ Úř. věst. C , , s. .

⁵ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 13.

⁶ KOM(2008) 64 v konečném znění.

platebního trhu způsobeného odlišnými oznamovacími povinnostmi pro účely statistiky, potíží souvisejících s vymáháním dodržování nařízení (ES) č. 2560/2001 kvůli neexistenci určených vnitrostátních příslušných orgánů, neexistence subjektů pro mimosoudní zjednatí nápravy v případě sporů souvisejících s uvedeným nařízením a skutečnosti, že se nařízení netýká inkasa.

- (4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu⁷ poskytuje moderní právní základy pro vytvoření jednotného platebního trhu zahrnujícího celé Společenství. V zájmu zajištění právní jednotnosti mezi oběma právními akty je vhodné přizpůsobit příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 2560/2001, zejména definice.
- (5) Nařízení (ES) č. 2560/2001 se vztahuje na přeshraniční převody a přeshraniční elektronické platební transakce. Vztahuje se rovněž na přeshraniční šeky, avšak pouze kvůli transparentnosti. V souladu s cílem směrnice 2007/64/ES umožnit přeshraniční inkaso je vhodné rozšířit oblast působnosti nařízení. Co se týká platebních prostředků, které jsou založeny převážně nebo výhradně na papírových dokladech, například šeků, dosud není vhodné uplatňovat u nich zásadu jednotných poplatků, jelikož je vzhledem k jejich povaze nelze zpracovat stejně efektivně jako elektronické platby.
- (6) Jelikož je nutné zabránit roztržičnosti platebních trhů, je vhodné uplatňovat zásadu rovnosti poplatků. Za tímto účelem by pro každou kategorii přeshraniční platební transakce měla být určena vnitrostátní platba, která má stejné nebo velmi podobné vlastnosti jako přeshraniční platba, zejména pokud jde o způsob vydání podnětu k transakci, rychlost a stupeň automatizace.
- (7) Je důležité usnadnit provádění přeshraničních plateb poskytovateli platebních služeb. V tomto ohledu je třeba podporovat standardizaci, zejména pokud jde o používání mezinárodního čísla bankovního účtu (IBAN) a identifikačního kódu banky (BIC). Je proto vhodné poskytnout uživatelům platebních služeb dostatečné informace o IBAN a BIC.
- (8) Odlišné oznamovací povinnosti pro účely statistiky platební bilance, které se vztahují výhradně na přeshraniční platební transakce, brání rozvoji integrovaného platebního trhu, zejména v rámci jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA). Je vhodné v rámci SEPA postupně zrušit tyto oznamovací povinnosti založené na zúčtování mezi bankami s přihlédnutím k době potřebné pro přizpůsobení výkaznictví pro účely platební bilance v členských státech jiným způsobům shromažďování údajů. Aby bylo zaručeno trvalé, včasné a účinné poskytování statistiky platební bilance, je rovněž vhodné zajistit, aby bylo možno nadále shromažďovat snadno dostupné údaje o platbách, jako jsou IBAN, BIC a částka transakce, nebo základní souhrnné údaje o platbách pro jednotlivé platební prostředky, pokud proces shromažďování těchto údajů nenaruší automatické zpracování plateb a může být plně automatizován.
- (9) Aby bylo zajištěno, že je možné zjednat nápravy v případě nesprávného uplatňování tohoto nařízení, měly by členské státy zavést přiměřené a účinné postupy pro podávání stížností nebo odvolání a pro urovnávání případných sporů mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Je rovněž důležité, aby byly jmenovány

⁷ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy, v případě potřeby s využitím stávajících postupů.

- (10) Je nezbytné zajistit, aby příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní zjednání nápravy ve Společenství aktivně spolupracovaly v zájmu bezproblémového a včasného řešení přeshraničních sporů souvisejících s tímto nařízením.
- (11) Je nutné, aby členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případ nedodržení ustanovení tohoto nařízení.
- (12) Rozšíření uplatňování tohoto nařízení na jiné měny než euro bude mít jednoznačné přínosy, zejména co se týká počtu dotčených plateb. Aby mohly členské státy, které nepoužívají jako svou měnu euro, rozšířit uplatňování tohoto nařízení na přeshraniční platby uskutečněné v jejich národní měně, je nutno stanovit oznamovací postup. Mělo by však být zajištěno, aby země, které již tento postup dodržely, nemusely zavést nové oznámení.
- (13) Je žádoucí, aby Komise předložila zprávu o používání IBAN a BIC pro usnadnění plateb ve Společenství. Je rovněž vhodné, aby Komise předložila zprávu o uplatňování tohoto nařízení.
- (14) Z důvodu právní jistoty a jasnosti by nařízení (ES) č. 2560/2001 mělo být nahrazeno.
- (15) V zájmu zajištění právní soudržnosti mezi tímto nařízením a směrnicí 2007/64/ES, zejména co se týká transparentnosti podmínek a informačních požadavků na platební služby a s ohledem na práva a povinnosti v souvislosti s poskytováním a užíváním platebních služeb, je vhodné, aby se toto nařízení používalo ode dne 1. listopadu 2009.
- (16) Jelikož cílů tohoto opatření, jež má být přijato, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich být proto z důvodu rozsahu a účinků tohoto opatření lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení stanovených cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro přeshraniční platby ve Společenství a zajišťuje, aby poplatky za tyto platby byly stejné jako poplatky za platby v téže měně uvnitř členského státu.
2. Toto nařízení se vztahuje na přeshraniční platby až do výše 50 000 EUR prováděné v eurech nebo v měnách členských států, které jsou uvedeny v článku 11.
3. Toto nařízení se nevztahuje na přeshraniční platby prováděné poskytovateli platebních služeb na jejich vlastní účet.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „přeshraničními platbami“ elektronické platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce prováděné prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nebo jeho pobočky v jednom členském státě za účelem poukázání peněžní částky příjemci prostřednictvím jeho poskytovatele platebních služeb nebo jeho pobočky v jiném členském státě;
- 2) „platebním prostředkem“ jakékoli personalizované zařízení a/nebo soubor postupů dohodnutých mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a používaných uživatelem platebních služeb, aby dal podnět k platební transakci;
- 3) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z daného platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz;
- 4) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- 5) „poskytovatelem platebních služeb“ kterákoli z kategorií uvedených v čl. 1 odst. 1 směrnice 2007/64/ES a fyzické a právnické osoby uvedené v článku 26 zmíněné směrnice;
- 6) „uživatelem platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce, příjemce nebo obojí;
- 7) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce nebo příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 8) „platebním příkazem“ jakýkoli pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 9) „poplatky“ jakékoli poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb uživateli platebních služeb a přímo nebo nepřímo spojené s platební transakcí.

Článek 3

Poplatky za přeshraniční platby a odpovídající vnitrostátní platby

1. Poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb za přeshraniční platby jsou stejné jako poplatky účtované týměž poskytovatelem platebních služeb za odpovídající platby stejné hodnoty prováděné uvnitř členského státu, z něhož přeshraniční platba pochází.
2. Při posuzování výše poplatků za přeshraniční platbu za účelem dodržení odstavce 1 poskytovatel platebních služeb určí odpovídající vnitrostátní platbu.

Článek 4

Opatření usnadňující automatizaci plateb

1. V případě potřeby poskytovatel platebních služeb sdělí uživateli platebních služeb jeho mezinárodní číslo bankovního účtu (IBAN) a svůj identifikační kód banky (BIC).

Poskytovatel platebních služeb mimoto v případě potřeby uvádí na výpisech z účtu uživatele platebních služeb nebo v příloze k nim jeho IBAN a svůj BIC.

2. Je-li to vhodné s ohledem na povahu dotyčné platební transakce, u transakcí z podnětu plátce sdělí plátce na žádost svému poskytovateli platebních služeb IBAN příjemce a BIC poskytovatele platebních služeb příjemce.
3. Je-li to vhodné s ohledem na povahu dotyčné platební transakce, u transakcí z podnětu příjemce sdělí příjemce na žádost svému poskytovateli platebních služeb IBAN plátce a BIC poskytovatele platebních služeb plátce.
4. Je-li to vhodné s ohledem na povahu dotyčné platební transakce, ve všech případech fakturace zboží a služeb ve Společenství sdělí dodavatel, který přijímá platby, na něž se vztahuje toto nařízení, odběratelům svůj IBAN a BIC svého poskytovatele platebních služeb.

Článek 5

Oznamovací povinnosti pro účely platební bilance

1. Členské státy zruší s účinkem nejpozději od 1. ledna 2010 vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování uložené poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance pro platby do výše 50 000 EUR.
2. Členské státy zruší s účinkem nejpozději od 1. ledna 2012 vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování uložené poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance.
3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, členské státy mohou nadále shromažďovat souhrnné údaje nebo jiné snadno dostupné informace, pokud tento sběr údajů splňuje tyto podmínky:
 - a) nemá žádný dopad na přímé zpracování plateb poskytovateli platebních služeb;
 - b) může být poskytovateli platebních služeb zcela automatizován.

Článek 6

Příslušné orgány

1. Členské státy jmenují orgány odpovědné za zajištění souladu s ustanoveními tohoto nařízení.

Členské státy oznámí Komisi tyto příslušné orgány do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Neprodleně oznámí Komisi jakékoli následné změny týkající se těchto orgánů.

Článek 7

Postupy pro vyřizování stížností

1. Členské státy zavedou postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám umožní podávat příslušným orgánům stížnosti ohledně údajného porušení tohoto nařízení ze strany poskytovatelů platebních služeb.
2. Tam, kde je to vhodné, a aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, obsahuje odpověď příslušných orgánů stěžovateli informaci o existenci mimosoudních postupů pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy zavedených podle článku 8.

Článek 8

Mimosoudní postupy pro zjednávání nápravy

1. Členské státy zavedou přiměřené a účinné mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy pro urovnávání sporů mezi uživateli platebních služeb a jejich poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z tohoto nařízení, a to s využitím stávajících subjektů, kde je to vhodné.
2. Členské státy oznámí Komisi tyto subjekty do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Neprodleně oznámí Komisi jakékoli následné změny týkající se těchto subjektů.

Článek 9

Přeshraniční spolupráce

1. Příslušné orgány a subjekty jednotlivých členských států pro mimosoudní zjednávání nápravy uvedené v článcích 6 a 8 aktivně spolupracují při řešení přeshraničních sporů.

Článek 10

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí, které se použijí v případě porušení tohoto nařízení, a přijmou veškerá nezbytná opatření pro jejich uplatnění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi tyto předpisy nejpozději do ... [dvanáct měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a neprodleně jí oznámí jakékoli následné změny, které se týkají těchto předpisů.

Článek 11
Použití na jiné měny než euro

1. Členské státy, které nepoužívají jako svou měnu euro a které chtějí rozšířit uplatňování tohoto nařízení na svou měnu, oznámí své rozhodnutí Komisi. Toto oznámení se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie. Rozšíření nabývá účinku po uplynutí 14 dnů od zmíněného zveřejnění.
2. Členské státy, které ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost již splnily oznamovací postup podle článku 9 nařízení (ES) č. 2560/2001, nemusí předložit oznámení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 12
Ustanovení o přezkumu

1. Nejpozději do 31. prosince 2012 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o používání IBAN a BIC v souvislosti s automatizací plateb, případně s připojením příslušných návrhů.
2. Nejpozději do 31. prosince 2015 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o uplatňování tohoto nařízení, případně s připojením příslušných návrhů.

Článek 13
Zrušení

Nařízení (ES) č. 2560/2001 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 14
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. listopadu 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně